ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΡΙΤΗ
12
ΜΑΪΟΥ 1964

ΕΝΩΠΙΟΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΛΑΟΥ ΠΟΥ ΠΡΟΕΒΗ ΕΙΣ ΘΕΡΜΟΤΑΤΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΤεΣ

Ὁρκωμοσία τῶν νεοσυλλέκτων τῆς 70ῆς Ε.Σ.Σ.Ο., στρατιωτικοὶ ἀγῶνες, θεαματικώταται ἀσκήσεις, ἐπίδειξις ἀερομοντέλων, πάλη καὶ πυγμαχία

ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ Θ' ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΩΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

Εἰς τὸ ΚΕΤεΣ ἔγινε τὸ πρωΐ τῆς Κυριακῆς ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, προστάτου τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς, συνδυασθεῖσα μὲ τὴν ὁρκωμοσίαν νεοσυλλέκτων τῆς 70ης ΕΣΣΟ καὶ μὲ θεαματικὰς ἐπιδείξεις. Ὑπολογίζεται ὅτι εἰς τὸ Στάδιον τοῦ ΚΕΤεΣ συνεκεντρώθησαν διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν τελετὴν περὶ τὰ 6.000 ἄτομα. Τὸ Κέντρον εἶχε διακοσμηθῆ πανηγυρικῶς καὶ ἀπήστραπτεν ἐκ καθαριότητος, ἐνῶ ὁ ἐξωραϊσμός του μὲ κηπάρια, πίδακας, διάφορα πτηνὰ ἐντὸς κλωβῶν κλπ. προκαλεῖ πάντοτε ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐπισκέπτην. Οἱ προσερχόμενοι εἶχον ἐξ ἄλλου τὴν εὐκαιρίαν νὰ «μυηθοῦν» κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τὰ διάφορα ὅπλα τοῦ ΚΕΤεΣ — ἀπὸ ἁπλᾶ τυφέκια καὶ ἐλαφροὺς ὅλμους μέχρι βαρέα πυροβόλα καὶ μεγάλα ἅρματα μάχης— ποὺ ἐξετίθεντο εἰς τὸν πρὸ τοῦ Διοικητηρίου χῶρον συγκεντρώσεων.

Ὁ ὑποστράτηγος κ. Γεράνιος καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ ΚΕΤεΣ κ. Κοτσαλῆς κατὰ τὴν προσελευσίν των ἐπιθεωροῦν τὸ παρατεταγμένον τάγμα.

Διὰ νὰ παραστῆ εἰς τὴν ἑορτὴν ἀφίκετο ὁ ὑποστράτηγος τοῦ Τεχνικοῦ Σώματος κ. Κων. Γεράνιος. Παρέστησαν ἐπίσης ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας, οἱ Βουλευταὶ κ.κ. Βγενόπουλος καὶ Γεροπαστόπουλος, ὁ Δήμαρχος Πατρέων, ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ πολλὰ μέλη αὐτοῦ, αἱ λοιπαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, ὁ πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, ἐκπρόσωποι διαφόρων ὀργανώσεων κ.ἄ.

Τὴν 10.15΄ π.μ. ἐσχηματίσθη πρὸ τῆς ἐξέδρας τῶν ἐπισήμων ἡ παράταξις τῶν νεοσυλλέκτων καὶ λοιπῶν τμημάτων μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν Δημοτικὴν Μουσικήν. Περὶ τὴν 10.30΄ ἐγένετο ἡ προσέλευσις τῆς πομπῆς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἠκολούθησεν ἡ ἄφιξις τῶν ἐπισήμων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ὑποστράτηγον κ. Γεράνιον καὶ τὸν Διοικητὴν τοῦ ΚΕΤεΣ ταξίαρχον κ. Κοτσαλῆν.

Ἡ τελετὴ ἤρχισε μὲ τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν νεοσυλλέκτων. Χωριστὰ ὡρκίσθησαν καὶ 7 Ὁθωμανοὶ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ ΚΕΤεΣ. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεγνώσθη ἡ Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΚΕΤεΣ, ἀφιερωμένη εἰς πατριωτικὰς παραινέσεις πρὸς τοὺς νέους στρατιώτας. Ἀκολούθως ἐψάλη ἡ δοξολογία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν πεσόντων, μεθ' ὅ, ἀφοῦ ἀπεχώρησεν ἡ πομπὴ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐγένετο προσκλητήριον τῶν νεκρῶν τοῦ τεχνικοῦ σώματος. Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη χαιρετισμὸς τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ΓΕΣ, ὡμίλησεν ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Ταμβάκης Ὀνούφριος τοῦ Γραφείου Δημοσίων Σχέσεων τοῦ ΚΕΤεΣ καὶ ἐπηκολούθησαν αἱ ἐπιδείξεις.

Ἡ διμοιρία ἐπιδείξεων ἐξετέλεσε θεαματικὰς ἀσκήσεις ἀκριβείας καταχειροκροτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κοινοῦ. Θεαματικὸς ἐπίσης ὑπῆρξεν ὁ δρόμος ὁπλίτου 400 μέτρων μὲ πλήρη ἐξάρτυσιν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπρώτευσεν ὁ ὁπλίτης τοῦ 7ου λόχου καὶ ἡ σακκοδρομία (οἱ δρομεῖς ἦταν ὥς τὴν μέση σὲ τσουβάλια). Ταυτοχρόνως ἔγιναν παλαιστικὸς καὶ πυγμαχικὸς ἀγών. Ἐπηκολούθησεν ἐπίδειξις ἀκροβατῶν—μοτοσυκλετιστῶν, ποὺ ὑπῆρξεν ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐντυπωσιακὰ μέρη τοῦ προγράμματος. Οἱ μοτοσυκλετισταὶ — ἀκροβάται ὡδήγουν καθισμένοι ἀνάποδα, μὲ πρόσωπον πρὸς τὰ ὀπίσω, ἢ ἱστάμενοι ὄρθιοι ἐπὶ τῆς σέλας χωρὶς νὰ κρατοῦν τὸ τιμόνι, διήρχοντο ἀπὸ φλεγόμενον κύκλον, ἐξετέλουν διαφόρους ἑλιγμοὺς ἐπιβαίνοντες δύο ἢ τρεῖς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀχήματος καὶ τέλος ἀπεχώρησαν καὶ οἱ ἐννέα ἀκροβάται ἐπιβαίνοντες μιᾶς μόνον μοτοσυκλέττας!

Ἐν συνεχείᾳ ἐκτὸς προγράμματος παρενεβλήθη ἐπίδειξις τριῶν ἀερομοντέλλων ὑπὸ μελῶν τῆς Ἀερολέσχης Ἀθηνῶν. Δηλαδὴ μικρογραφίαι ἀεροπλάνων μὲ μικρᾶς δυνάμεως κινητῆρας ἐξετέλουν κυκλικὴν πτῆσιν καὶ ἐλιγμοὺς εἰς μικρὸν ὕψος προσδεδεμένα εἰς σύρμα τὴν ἄκρην τοῦ ὁποίου ἐκράτουν οἱ ἀερομοντελίσται.

Τέλος ἐγένετο ἐπίδειξις ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας συνεργείου ἐπισκευῶν καὶ ἀποκρούσεως ἐπιθέσεως ἀτάκτων. Ἕνα συνεργεῖον φθάνει ἐγγὺς τοῦ μετώπου. Ἐγκαθιστᾶ σκοπιὰς καὶ ναρκοθετεῖ τὴν ὁδὸν προσπελάσεως. Ὁ σκοπὸς τοῦ προκεχωρημένου φυλακίου ἀφοσιώνεται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἐπιστολῆς, ὅταν τὴν αὐγὴν δέχεται ἐπίθεσιν ἀτάκτων, ποὺ τὸν φονεύουν. Ἕνας ὅμως ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς τῶν ἀτάκτων πίπτει εἰς νάρκην, τῆς ὁποίας ἡ ἔκρηξις δίδει τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ διὰ τοὺς ἄνδρας τοῦ συνεργείου, οἱ ὁποῖοι δὲν ξέρουν μόνον νὰ ἐπιδιορθώνουν ὀχήματα καὶ ὅπλα, ἀλλὰ καὶ νὰ πολεμοῦν. Ἐπακολουθεῖ μάχη. Οἱ τεχνῖται τοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὴν κάλυψιν καπνογόνων προελαύνουν καὶ ἐξοντώνουν τὴν ὁμάδα τῶν ἐπιτεθέντων ἀτάκτων. Θεαματικώτατη ἐπίδειξις, ἡ ὁποία ἐχειροκροτήθη ζωηρῶς.

Ἡ ἑορτὴ ἔληξε μὲ παρέλασιν, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Διοικητὴς τοῦ ΚΕΤεΣ ταξίαρχος κ. Κοτσαλῆς ἐδεξιώθη εἰς τὸν ξενῶνα τοῦ Κέντρου τοὺς ἐπισήμους καὶ ἄλλους προσκεκλημένους, οἱ ὁποῖοι τὸν συνεχάρησαν καὶ ἐξέφρασαν τὸν θαυμασμόν των διὰ τὸ ἐπιτελούμενον εἰς τὸ ΚΕΤεΣ ἔργον.

Ἡ ὁμιλία τοῦ ὑπολοχαγοῦ κ. Ταμβάκη

Ἡ ἐνδιαφέρουσα ὁμιλία τοῦ ὑπολοχαγοῦ κ. Ταμβάκη ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Κύριε Νομάρχα, Στρατηγέ, Κύριε Δήμαρχε, Κύριοι Βουλευταί, Κυρίαι καὶ κύριοι,

Τὸ ΚΕΤε.Σ. αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν χαρὰν διότι εὐηρεστήθητε νὰ παραστῆτε εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Προστάτου μας, Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Γεωργίου, καὶ ἡ ὑμετέρα παρουσία ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν τιμὴν καὶ λαμπρύνει τὴν ἑορτήν μας. Αἰσθανόμεθα ἰδιαιτέραν χαρὰν διότι ἡ κοινωνία τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν πρόσκλησίν του, ὅπως προσέλθῃ καὶ καμαρώσῃ τὰ στρατευμένα νειάτα τῆς Μεγάλης Πατρίδος μας.

Κύριε Διοικητά, Κύριοι Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ Κ.Ε.Τε.Σ.,

Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς Ξηρᾶς, ἑορτάζει καὶ τιμᾷ σήμερον, ἀκολουθῶν τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν μνήμην τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Γεωργίου. Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, καθωρίσθη ὅπως ὁ μεγαλομάρτυς ΓΕΩΡΓΙΟΣ θεωρεῖται προστάτης ὅλων τῶν ὅπλων καὶ Σωμάτων τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς, πλὴν τοῦ Πυροβολικοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον ἔχει καθιερωθῆ ὡς προστάτις ἡ Ἁγία καὶ μεγαλομάρτυς Βαρβάρα. Ὁσάκις δέ, ἡ 23η Ἀπριλίου, συμπίπτει πρὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ὁ Στρατὸς τιμᾷ τὸν προστάτην του, τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ.

Δὲν εἶναι τυχαία ἡ σύμπτωσις τῆς θρησκευτικῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Στρατοῦ μας.

Δὲν εἶναι τυχαῖον τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἐθνικός μας Στρατὸς συνδέει τὰς ἀξίας του, μὲ τὰς ἀξίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός, ποὺ εἶναι γέννημα τοῦ Λαοῦ, ἀκολουθεῖ πιστὰ τὰς παραδόσεις. Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμέναι πρὸς τὴν θρησκείαν του.

Ὁ Ἕλλην στρατιώτης αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν τὴν ἀνάγκην προστασίας τῶν Ἁγίων. Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος πρῶτος, καθιέρωσεν τὸ Σύμβολον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡς σύμβολον προστασίας καὶ Νίκης κατὰ τῶν βαρβάρων.

Ἔκτοτε οἱ Ἕλληνες, μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν Ὕψιστον, μὲ τὸ ἔμβλημα τῆς θυσίας καὶ Νίκης τοῦ Θεανθρώπου, τὸν Σταυρόν, ἐπὶ τῆς Σημαίας των καὶ μὲ τὴν προστασίαν τῆς Θεομήτορος Παναγίας, ἐπιτελοῦν τὸ θαῦμα τῆς παλαιᾶς καὶ νέας ἱστορίας, διδάσκοντες εἰς τὸν Κόσμον τὴν Θείαν Πίστιν καὶ τὴν Ἀλήθειαν.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῆ καὶ νὰ ὑπάρξῃ Νίκη τῶν Ἑλληνικῶν Ὅπλων, χωρὶς νὰ ἀποδοθῆ αὐτὴ εἰς τὴν προστασίαν τῶν Ἁγίων. Δὲν ὑπῆρξεν Ἕλλην ἡγήτωρ, ὁ ὁποῖος νὰ μὴν ἐνέπνευσεν τὴν Πίστιν πρὸς τὰ Θεῖα, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πίστιν πρὸς τὴν Νίκην.

Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὁ μεγάλος αὐτὸς στρατηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως ἐπίστευεν καὶ διεκήρυττεν ὅτι: «Ὁ Θεὸς ὑπέγραψε τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πάρῃ πίσω τὴν ὑπογραφήν του». Καὶ τὰ φανταράκια ποὺ πολεμοῦσαν στὰ χιονισμένα βουνὰ τῆς Βορείου Ἠπείρου μας, στὸν πόλεμο τοῦ 40 — 41, εἶχαν τὴν πίστιν ὅτι ἡ Παναγία, τὸ ὅραμα τῆς ὁποίας εἶχε γίνει ἀπὸ πολλοὺς ἀντιληπτό, δὲν τοὺς ἄφινε ἀπροστατεύτους. Σὰν θαύματα θεωροῦνται τόσον ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐπαναστάσεως, ὅσον καὶ ἡ Νίκη τοῦ 40—41.

Ἀλλά, καὶ ὁ πιὸ ἁπλοῦς ἄνθρωπος, γνωρίζει ὅτι θαύματα χωρὶς τὴν προστασίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἁγίων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατορθωθοῦν.

Ὁ Ἅγιος Γεώργιος ὡς ἀξιωματικὸς καὶ ὡς χριστιανός

Ἰδοὺ λοιπὸν διατὶ δὲν εἶναι τυχαία ἡ συσχέτισις τῶν θρησκευτικῶν ἀξιῶν μὲ τὴν ἀποστολὴν τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων. Οὕτω, λοιπόν, καὶ ἡμεῖς, ἀποτίοντες ἐλάχιστον φόρον τιμῆς πρὸς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον ἑορτάζομεν σήμερον τὴν μνήμην του. Ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ καὶ Μεγαλομάρτυς τῆς Πίστεως ἀποκαλεῖται ὁ τιμώμενος Ἅγιος.

Γόνος ἐπιφανοῦς καὶ εὐγενοῦς οἰκογενείας, ἐγεννήθη, κατὰ τὰς πιθανωτέρας ἐκδοχάς, τὸ 250 μ.Χ. εἰς τὴν Καππαδοκίαν.

Εἰς ἡλικίαν 10 ἐτῶν, εἶδε νὰ ἐκτελοῦν τὸν πατέρα του μὲ βασανιστήρια, διότι ἦτο Χριστιανός. Ὅταν ἔγινε 18 ἐτῶν, κατετάγη εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς Ἀξιωματικός. Πολὺ συντόμως, λόγῳ τῆς ἀνδρείας του, ἔφθασε στὸν βαθμὸν τοῦ Συνταγματάρχου, ἀποκτῶντας συγχρόνως καὶ τὸν τίτλον τοῦ κόμητος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς νικηφόρου ἐκστρατείας κατὰ τῶν Περσῶν, ἐπέστρεψεν δοξασμένος εἰς τὴν Νικομήδειαν τῆς Μ. Ἀσίας, ὅπου ἦτο ἡ ἕδρα τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία εἶχε διαδοθῆ καὶ ἐξαπλωθῆ, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἠχησεν ἡ παρακμὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ Διοκλητιανός, τρομοκρατηθεὶς ἀπὸ τὴν τεραστίαν ἐξάπλωσιν ἣν ἔλαβεν ὁ Χριστιανισμός, συνεκάλεσεν ἔκτακτον Συμβούλιον ὅλων τῶν Ἀρχόντων τῆς Ἀνατολῆς, μὲ σκοπὸν νὰ λάβῃ δραστικὰ μέτρα κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Οἱ διαταγές του ἦσαν αὐστηρὲς καὶ σαφεῖς: Μὲ κάθε μέσον δίωξις καὶ ἀφανισμὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἡ διμοιρία ἐπιδείξεων

Εἰς τὸ συνέδριον παρευρίσκετο καὶ ὁ Γεώργιος. Οὐδείς, μέχρι στιγμῆς, ἐγνώριζεν ὅτι ἦτο καὶ αὐτὸς ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς Χριστιανούς. Καὶ ὅταν, ζητήσας τὸν λόγον ἀπὸ τὸν Διοκλητιανόν, μὲ θάρρος καὶ παρησίαν ὡμολόγησεν τὴν εἰς τὸν Χριστὸν Πίστιν του, ὁ Αὐτοκράτωρ ἔμεινε κατάπληκτος.

Ὁ Γεώργιος, ὁ ἀνδρεῖος καὶ ξακουστὸς ἥρως τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ ὁποίου εἶχε βασισθῆ, διὰ τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμόν, ἦτο καὶ αὐτὸς Χριστιανός;

Ὁ Γεώργιος ἐν γνώσει τῶν κινδύνων ποὺ τὸν ἀπειλοῦσαν, ἀνέπτυξεν μὲ παραδειγματικὸν θάρρος τὰς χριστιανικάς του πεποιθήσεις, διαμαρτυρηθεὶς διὰ τοὺς ἀδίκους διωγμοὺς τοῦ Αὐτοκράτορος κατὰ τῶν ἀθώων Χριστιανῶν.

Ἡ ὁμολογία τῆς Χριστιανικῆς του πίστεως ἔπεσεν σὰν κεραυνὸς εἰς τὴν σύσκεψιν. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἔγινε ἔξω φρενῶν. Ἀμέσως διατάσσει τὴν σύλληψίν του καὶ τὸν ὑποβάλλει εἰς τὰ πλέον φρικτὰ βασανιστήρια, διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ἀπαρνηθῆ τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν.

Ἐδέθη εἰς πάσαλον, ἐκακοποιήθη φρικτῶς, ἐχλευάσθη. Ὁ γενναῖος, ὅμως, ἀξιωματικός, ὑπέμεινε τὰ πάντα μὲ αὐτοπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν, μὲ περιφρόνησιν πρὸς τὸν θάνατον, χάριν τῆς Χριστιανικῆς καὶ ἀμετακλήτου πίστεώς του. Τέλος, ὁ Διοκλητιανὸς διέταξε τὸν ἀποκεφαλισμόν του.

Ἐθανατώθη τὸ Σῶμα τοῦ μεγαλομάρτυρος, ἀλλὰ ἡ ἁγία του ψυχή, παραμένει αἰωνία διὰ νὰ προστατεύῃ τοὺς ἀγωνιζομένους διὰ τὴν Πίστιν καὶ τὴν Ἐλευθερίαν.

Τὰ θαύματα τοῦ Τροπαιοφόρου Ἁγίου, ὑπῆρξαν πολλά. Ἐλευθερωτὴς στρατιωτῶν καὶ Βασιλέων, ὑπερασπιστὴς τῶν ἀδυνάτων καὶ πτωχῶν, τῶν σκλάβων ὁ μεσίτης διὰ τὴν Ἐλευθερίαν.

Ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν ἀκόμη χρόνων, φέρεται ἡ εἰκών του εἰς τὰς πολεμικὰς σημαίας, ὡς σύμβολον θυσίας καὶ ἐλευθερίας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἀπελευθερωθὲν ἐκ τοῦ βαρβαρικοῦ ζυγοῦ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, δὲν ἔπαυσεν ἡ εἰκὼν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου νὰ τιμᾶται μέχρις ὅτου, τὴν 9ην Ἀπριλίου 1864, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν ἀειμνήστου στρατηγοῦ Κορωναίου, καθιερώθη ὅπως αἱ πολεμικαὶ σημαῖαι τῶν Συνταγμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ φέρουν τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου. Ὁ Ἅγιος προστάτης μᾶς ἐδίδαξεν τὸ πνεῦμα τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς θυσίας. Τὸ παράδειγμά του θὰ μᾶς ἐμπνέῃ πάντοτε, ἰδίως εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς τῶν ἀγώνων, ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἐλευθερίας.

Μὲ τοιοῦτον Στρατόν, μὲ τοιαύτην πίστιν ἀγνὴν καὶ ἀφοσίωσιν εἰλικρινῆ πρὸς τὴν θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοὺς ἁγίους της δυνάμεθα μετὰ πεποιθήσεως νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ Φυλή μας θὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον τῶν περπρωμένων της καὶ θὰ φυλάξῃ ἀκεραίαν τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῶν πατέρων της.

Ἡμεῖς, οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τοῦ τεχνικοῦ Σώματος, θεωροῦμεν ὑψίστην τιμὴν νὰ ἔχωμε τὸν Ἅγιον Γεώργιον ὡς προστάτην μας. Γέννημα τῆς μεταπολεμικῆς τεχνικῆς ἐξελίξεως τὸ Τεχνικὸν Σῶμα, φιλοδοξεῖ νὰ κατέχῃ τιμητικὴν θέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅπλων καὶ Σωμάτων τοῦ Στρατοῦ ξηρᾶς.

Τὸ Τεχνικὸν Σῶμα

Ἡ ραγδαία ἐξέλιξις τῶν τεχνικῶν μέσων, ἐδημιούργησεν τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως ἑνὸς Σώματος Ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, ποὺ παραλλήλως πρὸς τὴν πολεμικὴν τέχνην, θὰ πρέπῃ νὰ κατέχῃ καὶ τὴν τέχνην τῆς συντηρήσεως τῶν τεχνικῶν ὑλικῶν. Οὕτω, κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, προεβλέφθη καὶ ἡ δημιουργία τοῦ Σώματος τῶν Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, μετονομασθέντος ὀλίγον κατόπιν, εἰς Τεχνικὸν Σῶμα. Φυτώριον τοῦ Τεχνικοῦ Σώματος εἶναι σήμερον ἡ Μονὰς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκομεν, τὸ Κ.Ε.Τε.Σ. Ἂς ἀνατρέξωμεν, δι' ὀλίγων, εἰς τὴν ἱστορίαν του. Κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου περίοδον, ἐλειτούργει ὡς Ἐφορία Ὑλικοῦ Πολέμου Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ὁποίας διήρχοντο, οἱ ἐκ τῆς Σχολῆς Τεχνιτῶν Θεσσαλονίκης ἀποφοιτῶντες, διὰ πρακτικὴν ἐξάσκησιν. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν διετήρησεν τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν ἐπὶ ἓν ἐξάμηνον, ὁπότε διὰ διαταγῆς τοῦ Γεν. Ἐπιτ. Στρατοῦ μετωνομάσθη εἰς Τεχνικὴν Βάσιν Ἀθηνῶν, εἶχε δὲ αὕτη ὡς ἀποστολήν, τὴν συγκέντρωσιν τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπηρετοῦντος τότε εἰς τὰς διαφόρους μονάδας τοῦ Στρατοῦ μας καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν τεχνικὴν κατάρτισιν αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Τεχνικῆς Βάσεως Ἀθηνῶν ἀνεχώρησαν διὰ πρώτην φορὰν μεταπολεμικῶς, δι' Αἴγυπτον καὶ Νότιον Ἰταλίαν, πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ νέον σύστημα ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Τεχνικοῦ Σώματος δύο ἀποστολαὶ Ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν, αἵτινες ἀπετέλεσαν τοὺς πυρῆνας τοῦ νεοϊδρυθέντος καὶ μὲ συγκεκριμένην ἀποστολὴν Τεχνικοῦ Σώματος.

Ἡ Τ.Β.Α. μετωνομάσθη εἰς Κέντρον Ὑποδοχῆς Τεχνιτῶν, τελικῶς δὲ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1952 μετασχηματισθέν, ἔλαβεν τὴν σημερινὴν ὀνομασίαν: Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως Τεχνικοῦ Σώματος.

Ἡ Μονὰς αὕτη, παρέμεινε λειτουργοῦσα παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰλισοῦ, ἔναντι τοῦ θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός», ὅπου ἔχει

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΨΗΛΟΤΕΡΟΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Τὸ ἀνάστημα εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὸν πολιτισμόν!

ΕΙΔΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΦΡΑΝΓΚΦΟΥΡΤΗ. Ὁ κάτοικος τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, δὲν κατέστη μόνον περισσότερον πολύπλευρος καὶ σύνθετος εἰς τὸν πνευματικὸν τομέα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων 75 ἐτῶν, ἀλλὰ παρετηρήθη καὶ μία αἰσθητὴ σωματικὴ μεταβολὴ αὐτοῦ. Ἀναπτύσσεται ἕνα γένος νέων «γιγάντων», τοῦτο δὲ εἰκάζεται ἐὰν συγκρίνῃ κανεὶς σήμερα τοὺς νέους ἀνθρώπους μετὰ τῶν συνομιλήκων των πρὸ 50 περίπου ἐτῶν. Ὁ Γερμανὸς ἐπιστήμων δρ Χέλλπαχ, εἷς ἐκ τῶν διενεργούντων τὴν σύγχρονον ἔρευναν εἰς τὰς μεγαλοπόλεις, ἐπεχείρησε προσφάτως νὰ δώσῃ μίαν ἐξήγησιν εἰς τὸ φαινόμενον τοῦτο.

Αἱ μεγάλαι πόλεις τῶν παρελθόντων αἰώνων, ὡς καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν ἱπποτικῶν πύργων τοῦ μεσαίωνος εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀποδεικνύουν σαφῶς ὅτι ὁ ἄνθρωπος τοῦ παρελθόντος, ἀκόμη καὶ ὅταν ἐξετέλει ἀνδραγαθήματα, συγκρινόμενος ἀπὸ σωματικῆς ἀπόψεως μετὰ τῶν συγχρόνων του ἀπογόνων, εἶχε «σπιθαμιαῖον ἀνάστημα». Τὸ ἀνθρώπινον γένος δεικνύει πραγματικῶς ἀπὸ χιλιετηρίδων, μίαν τάσιν ἀναπτύξεως, ἡ ὁποία εἶναι ἰδιαιτέρως καταφανὴς κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας. Οἱ ἀνθρωπολόγοι εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν πιστοποιοῦν ὅτι: Τὸ ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν χώραν των ἀνῆλθε κατὰ τὸ διάστημα τῶν τελευταίων 75 ἐτῶν κατὰ ὀκτὼ ἑκατοστόμετρα. Ἐνῶ τὸ ἀνάστημα, κατὰ μέσον ὅρον, ἦτο τότε 168 ἑκατοστόμετρα σήμερα ἀνέρχεται εἰς 176 ἑκατοστόμετρα. Δὲν εἶναι δὲ σπάνιον, νέοι ἡλικίας 15 ἐτῶν νὰ ἔχουν ὑπερβῆ τὰ 1,60 μέτρα. Ἡ σύγχρονος, πλουσία εἰς βιταμίνας τροφή, αἱ ὑγειονομικαὶ καὶ ὑγιειναὶ βελτιώσεις τῶν συνθηκῶν ζωῆς, ὡς καὶ αἱ περισσότεραι ἐπιδράσεις ἀκτινοβολιῶν, εἶναι δημιουργοὶ τοῦ φαινομένου τούτου. Εἰς τὴν ἐκδοχὴν ταύτην λείπει βεβαίως μία τελείως συγκεκριμένη ἀπόδειξις. Ὅσον μεγαλύτερος ὁ βαθμὸς πολιτισμοῦ, τόσον μεγαλύτερον τὸ ἀνάστημα τῶν ἀνθρώπων — ἀναλόγως δὲ πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην, θὰ ἐπικρατήσουν ἐντὸς ὀλίγου οἱ γίγαντες εἰς τὰ κράτη τὰ ὁποῖα εὐποροῦν.

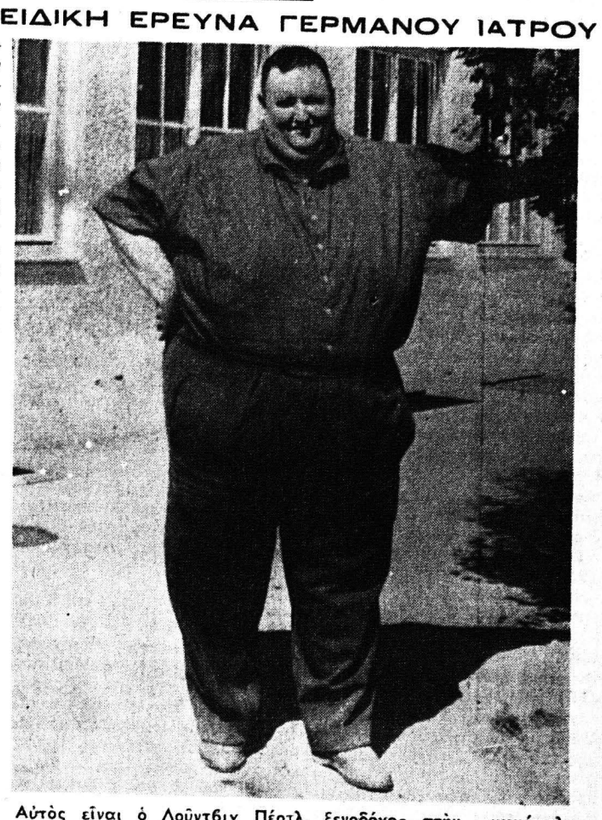

Αὐτὸς εἶναι ὁ Λοῦντβιχ Πέρτλ, ξενοδόχος στὴν κωμόπολη Ρόζενχαΐμ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Ἔχει ὕψος 1,85 μ. καὶ ζυγίζει 224 κιλά. Τρώγει μίαν φορὰ τὴν ἡμέρα καὶ ὄχι περισσότερο ἀπὸ ὅσο ἕνας κανονικὸς ἄνθρωπος. Γιὰ νὰ ράψῃ ἕνα κουστοῦμι χρειάζεται 8 μέτρα ὕφασμα. Ὁ Πέρτλ καυχᾶται (καὶ δικαίως) ὅτι εἶναι ὁ χονδρότερος ξενοδόχος τῆς Εὐρώπης καὶ ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ...ἀξιοθέατα τοῦ Ροζενχαΐμ

Μίαν ἄλλην τελείως νέαν ὁδὸν εἰς τὴν ἔρευναν τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς ἀσυνήθους ἀναπτύξεως, ἐχάραξε ὁ δρ Χέλλπαχ: Οὗτος συσχετίζει τὴν ζωὴν τῶν πόλεων ὅπου ὑπάρχει ἐλλειπὲς φῶς, μὲ τὴν τάσιν γιγαντιαίας ἀναπτύξεως. Ἡ